

Наближавала КОЛЕДА.
Но в къщата на зайчето
Хани все още нямало елха.
– А къде тогава ДЯДО КОЛЕДА
ще остави подаръците? –
тревожела се Хани.

Зайчето мислило, мислило
и решило да помоли
ПРИЯТЕЛИТЕ си за помощ.

И всички веднага се заловили
за работа. Мечо направил дълъг
списък, за да не забравят
нещо важно в подготовката
на ПРАЗНИКА.

Фиууу!

Фиууу!

После впрегнали коня в шейната и поели
по ПУХКАВИЯ СНЯГ към гората, за да изберат
най-красивата коледна елха за Хани.

Щом донесли ЕЛХАТА
в дома на зайчето,
приятелите се заловили да я
украсят. Къщата се изпълнила
с шумолене на гирлянди и звън
на сребърни звънчета, а коледните
тонки проблясвали празнично.

Накрая на върха на елхата заблестяла
и КОЛЕДНАТА ЗВЕЗДА.

– Колко е красиво! – ахнали
приятелите.

– А сигурни ли сте, че не сме забравили
нещо? Украсихме елхата, окачихме
чораните на камината, изпратихме
писмата си до Дядо Коледа... –
изрежда Хани, като поглежда
в списъка на Мечо.

– Уж всичко е наред, но
като си помисля колко много
ДЕЦА чакат подаръци
от Дядо Коледа, гали няма да ме
забрави? – тревожела се Хани.

– Хайде, стига! – нежно прегърнал
Мечо малкото зайче. – Дядо Коледа никога
никого не забравя. Да излезем навън

и да си направим
СНЕЖЕН ЧОВЕК!

Звън-звън!

